

Warszawa, dnia 22 lutego 2016 r.

SĄD APELACYJNY W WARSZAWIE
III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
Plac Krasińskich 2/4/6 ; 00-207 Warszawa
tel. (22) 530-8885, -8886, -8754, -8888
e-mail: boi@waw.sa.gov.pl ; skargi@waw.sa.gov.pl
Sygn. akt III APz 61/15

**Związek Zawodowy Pracowników
Warsztatowych
ul. Targowa 74
03-734 Warszawa**

D O R E Ć Z E N I E

Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych przesyła w załączeniu odpis orzeczenia z dnia 18 stycznia 2016 r. wraz z uzasadnieniem w sprawie z wniosku "Przewozy Regionalne" Spółka z o.o. w Warszawie z udziałem Związku Zawodowego Drużyn Konduktorskich w Rzeczypospolitej Polskiej, Międzyzakładowego Związku Zawodowego Rewidentów Taboru w Katowicach, Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce, Związku Zawodowego Dyżurnych Ruchu Polskich Kolei Państwowych, Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych Przewozów Pasażerskich w Poznaniu, Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ "Solidarność" Przewozy Regionalne, Związku Zawodowego Kolejarzy w Przemysłu, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Kolejarzy Centralnej Magistrali Kolejowej Węzła Idzikowice-Zakład Napraw Taboru w Kruszewcu, Federacji Związków Zawodowych Maszynistów Kolejowych, Związku Zawodowego Pracowników Warsztatowych, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego "Solidarność - 80", Autonomicznych Związków Zawodowych Transportu Kolejowego, Federacji Związków Zawodowych Pracowników Polskich Kolei Państwowych, Międzyzakładowej Organizacji Związkowej Związku Zawodowego "KONTRA"..

st.sekr.sądowy
Anna Beta

Pismo nie wymaga podpisu własnoręcznego na podstawie § 19 ust. 4 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej jako właściwie zatwierdzone w sądowym systemie teleinformatycznym.

**Samorządnego Związku Zawodowego "Solidarność – 80",
Autonomicznych Związków Zawodowych Transportu Kolejowego,
Federacji Związków Zawodowych Pracowników Polskich Kolei
Państwowych, Międzyzakładowej Organizacji Związkowej Związku
Zawodowego "KONTRA"**

o zabezpieczenie

**na skutek zażalenia „Przewozów Regionalnych” Spółki z o.o. w
Warszawie**

**na postanowienie Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie
VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

z dnia 9 lipca 2015 r.

sygn. akt VII Po 4/15

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Marcjanna Górską

Genowefa Glińska

Bożena Lasota

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia: SA Genowefa Glińska
Sędziowie: SA Marcjanna Górka (spr.)
SO del. Bożena Lasota

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku „Przewozy Regionalne” Spółka z o.o. w Warszawie z udziałem Związku Zawodowego Drużyn Konduktorskich w Rzeczypospolitej Polskiej, Międzyzakładowego Związku Zawodowego Rewidentów Taboru w Katowicach, Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce, Związku Zawodowego Dyżurnych Ruchu Polskich Kolei Państwowych, Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych Przewozów Pasażerskich w Poznaniu, Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ "Solidarność" Przewozy Regionalne, Związku Zawodowego Kolejarzy w Przemysłu, Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Kolejarzy Centralnej Magistrali Kolejowej Węzła Idzikowice-Zakład Napraw Taboru w Kruszewcu, Federacji Związków Zawodowych Maszynistów Kolejowych, Związku Zawodowego Pracowników Warsztatowych, Niezależnego

wniesieniem pozwu przeciwko wymienionym w sentencji organizacjom związkowym złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie wniosek w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia niemajątkowego poprzez zakazanie wyżej wymienionym organizacjom związkowym zorganizowania oraz prowadzenia u wnioskodawcy strajku, zaplanowanego na dzień 29 czerwca 2015r. od godz. 00:01 w ramach sporu zbiorowego zarejestrowanego przez Okręgowego Inspektora Pracy w Warszawie pod numerem poz.33/2013.

W uzasadnieniu wniosku o zabezpieczenie Spółka „Przewozy Regionalne” Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przedstawiła szczegółową argumentację na jego poparcie. Z uzasadnienia tego wniosku wynika między innymi, że planowany strajk miał mieć charakter ogólnokrajowy. Jednakże, jak wynika z powszechnie znanych informacji medialnych oraz prasowych, zaplanowany na dzień 29 czerwca 2015 r. od godz. 00:01 strajk w ramach sporu zbiorowego zarejestrowany przez Okręgowy Inspektorat Pracy w Warszawie pod numerem poz. 33/2013 został odwołany.

Przystępując do oceny przedmiotowego wniosku, Sąd pierwszej instancji wskazał, że zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli

wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Natomiast zgodnie z art. 361 k.p.c. do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy o wyrokach, jeżeli kodeks nie stanowi inaczej.

Odnosząc się do treści cytowanego przepisu, Sąd wskazał, że w doktrynie i utrwalonym orzecznictwie sądowym umorzenie postępowania, na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. następuje jeżeli wydanie wyroku "stało się zbędne lub niedopuszczalne". Przytoczone sformułowanie nie jest jednoznacznie interpretowane. Według Sądu pierwszej instancji, nie budzi

Sygn. akt III APz 61/15

U Z A S A D N I E N I E

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie na posiedzeniu niejawnym po rozpoznaniu sprawy z wniosku „Przewozy Regionalne” sp. z o.o. w Warszawie z udziałem: 1) Związku Zawodowego Drużyn Konduktorskich w Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, 2) Międzyzakładowego Związku Zawodowego Rewidentów Taboru w Katowicach, 3) Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce w Warszawie, 4) Związki Zawodowego Dyżurnych Ruchu Polskich Kolei Państwowych w Warszawie, 5) Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych Przewozów Pasażerskich w Poznaniu, 6) Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność” Przewozy Regionalne w Katowicach, 7) Związku Zawodowego Kolejarzy w Przemyślu, 8) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Kolejarzy Centralnej Magistrali Kolejowej Węzła Idzikowice - Zakład Napraw Taboru z siedzibą w Kruszewcu, 9) Związku Zawodowego Pracowników Warsztatowych w Warszawie, 10) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” - 80 w Warszawie, 11) Federacji Związków Zawodowych Maszynistów Kolejowych w Warszawie, 12) Autonomicznych Związków Zawodowych Transportu Kolejowego w Słupsku, 13) Federacji Związku Zawodowych Pracowników Polskich Kolei Państwowych w Warszawie, 14) Międzyzakładowej Organizacji Związku Zawodowego „Kontra” w Wałbrzychu o zabezpieczenie roszczenia niemajątkowego umorzył postępowanie w sprawie.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że w dniu 25 czerwca 2015 r. Spółka „Przewozy Regionalne” Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, przed

Odnosząc się do treści zaskarżonego postanowienia autorka zażalenia wskazała, że Sąd pierwszej instancji błędnie przyjął, że nieprzeprowadzenie przez obowiązanych strajku zaplanowanego na 29 czerwca 2015 r. od godz. 00:01 w ramach sporu zbiorowego zarejestrowanego przez Okręgowego Inspektora Pracy w Warszawie pod nr poz. 33/2013 oznacza, że wydanie postanowienia o zabezpieczeniu jest zbędne. Fakt ten nie oznacza bowiem, że obowiązani nie przeprowadzą strajku w późniejszym terminie, tym bardziej, że przedmiotowy strajk został ogłoszony po upływie ponad 1,5 roku od podpisania protokołu rozbieżności (co miało miejsce 4 listopada 2013 r.) i po upływie niemal 2 lat od przeprowadzonego w sierpniu 2013 r. referendum strajkowego.

Zdaniem skarżącej Spółki, prawdopodobieństwo ogłoszenia lub przeprowadzenia przedmiotowego strajku w późniejszym terminie, w ramach sporu zbiorowego zgłoszonego do Okręgowego Inspektora Pracy w Warszawie (zarejestrowanego pod numerem poz. 33/2013), przemawia także i to, że od 19 do 25 czerwca br. obowiązani przeprowadzili powtórne referendum strajkowe. Uwzględniając w tej sytuacji treść art. 20 ust. 3 ustawy z 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych, zgodnie z którym ogłoszenie strajku (przez związki zawodowe) powinno nastąpić co najmniej na 5 dni przed jego rozpoczęciem, jak również i przebieg niniejszego postępowania oraz postępowania zainicjowanego pierwszym wnioskiem, zdaniem skarżącej, uprawniony nie miałby praktycznej szansy uzyskania postanowienia o zakazie strajku, występując z nowym (trzecim z kolei) wnioskiem już po ogłoszeniu przez obowiązanych nowego terminu strajku.

Stąd, jedynie wydanie merytorycznego postanowienia w niniejszym postępowaniu może zabezpieczyć interesy obowiązanego na wypadek zaplanowania lub przeprowadzenia przez obowiązanych strajku w ramach

wątpliwości, że chodzi o przypadki, w których przyczyna umorzenia zawarta w art. 355 § 1 k.p.c. nie istniała w dacie wytoczenia powództwa, lecz zaistniała dopiero po tej chwili, czyli jest następcza (zwrot "stało się") i wyniknęła w toku sprawy sądowej. Na tle sformułowania z art. 355 § 1 k.p.c. przyjąć należy, że postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego poprzez zakazanie obowiązanym zorganizowania oraz prowadzenia strajku stało się "zbędne", gdyż został on odwołany a ponadto upłynął już termin wyznaczony na dzień 29 czerwca 2015 r. od godz. 00:01. Z tych względów i na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyły „Przewozy Regionalne” Sp. z o.o. w Warszawie wnosząc o jego uchylenie i wydanie orzeczenia co do istoty sprawy oraz o zasądzenie od obowiązanym na rzecz uprawnionego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według maksymalnej stawki wynikającej z norm przepisanych, za postępowanie zażaleniowe.

Skarżący zarzucił naruszenie prawa procesowego, t.j. art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że odwołanie przez uprawnionych strajku zaplanowanego na 29 czerwca 2015 r. od godz. 00:01 oznacza, że wydanie postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia niepieniężnego uprawnionego poprzez zakazanie obowiązanym zorganizowania strajku stało się zbędne, podczas gdy ww. okoliczność nie uzasadniała umorzenia postępowania.

Uzasadniając zażalenie skarżący na wstępie przedstawił sytuację dotyczącą wątpliwości związanych z ustaleniem sądu właściwego do rozpoznania sprawy zaznaczając, że pierwotnie złożony wniosek o zabezpieczenie był przekazywany pomiędzy wydziałami pracy i cywilnym, w tym także pomiędzy Sądem Okręgowym a Sądem Rejonowym.

kolei interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Jak zatem wynika z przywołanych przepisów zabezpieczenie odnosi się do konkretnego roszczenia uprawnionego i może być udzielone przed wszczęciem postępowania lub w jego toku (art. 730 § 2 k.p.c.), przy czym nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, chyba że ustawa stanowi inaczej (art. 731 k.p.c.).

Odnosząc powyższe do okoliczności sprawy, stwierdzić należy, iż uprawniony domagając się udzielenia zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego poprzez zakazanie zorganizowania strajku w ramach sporu zbiorowego zarejestrowanego przez Okręgowego Inspektora Pracy w Warszawie, nie wystąpił z takim roszczeniem, jak też nie wskazał zamiaru zgłoszenia takiego roszczenia. W rezultacie przedmiotowy wniosek nie spełniał warunków formalnych pozwalających na nadanie mu prawidłowego biegu, a to oznacza, że uprawniony winien być wezwany przez przewodniczącego wydziału do uzupełnienia wskazanego braku w trybie art. 130 § 1 k.p.c.. Niedopełnienie tego obowiązku powoduje konieczność uchylenia zaskarżonego orzeczenia.

Odnosząc się do podnoszonej przez skarżącego kwestii sądu właściwego do rozpoznania sprawy, wskazać należy, że to charakter roszczenia, które ma być zabezpieczone w trybie wymienionych wyżej przepisów, posiada decydujące znaczenie dla określenia sądu właściwego.

Z tych względów i na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.

Na oryginale własne podpisy
Za zgodność

Amo

tego samego sporu zbiorowego, lecz w innej niż pierwotnie zaplanowana dacie.

Skarżący podniósł dodatkowo, że niezwykle pomocne (także z punktu widzenia skuteczności ochrony interesów uprawnionego w podobnych sprawach w przyszłości) byłyby wskazówki Sądu Apelacyjnego odnośnie do sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania tej sprawy, jak i podobnych spraw w przyszłości. Trudności związane z ustaleniem sądu właściwego do rozpoznania niniejszej sprawy skutkowały bowiem wydłużeniem postępowania i uniemożliwiły uprawnionemu skuteczną ochronę jego praw i interesów (gdyby zaś strajk został zorganizowany 29 czerwca 2015 r., skutkowałoby to bardzo znaczącą szkodą i stratami majątkowymi).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie odnosi ten skutek, że prowadzi do uchylenia zaskarżonego postanowienia.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że stosownie do treści przepisów zawartych w art. 730 i nast. k.p.c., celem udzielenia zabezpieczenia jest zwiększenie skuteczności postępowania cywilnego poprzez zapewnienie, że pomimo upływu czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy możliwym będzie osiągnięcie zamierzonych przez stronę celów tego postępowania.

W konsekwencji zabezpieczenie musi pozostawać w bezpośrednim i ścisłym związku z treścią dochodzonego roszczenia. W myśl art. 730¹ § 1 k.p.c. podstawowym warunkiem udzielenia zabezpieczenia jest wykazanie przez uprawnionego łącznego zaistnienia dwóch przesłanek: prawdopodobieństwa roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia oznacza konieczność uprawdopodobnienia faktów, z których jest ono wywodzone. Z